

JURISPRUDENTIENIEUWSBRIEF • BESTUURSRECHT

Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak, team bestuursrecht

Externe email redactieJnB@rechtspraak.nl

Telefoon 088 361 1020

Citeertitels JnB 2025



Inhoud

In deze Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht vindt u de volgende onderwerpen:

Handhaving	2
Omgevingsrecht	3
Omgevingswet	3
Wabo	6
Natuurbescherming	8
Ambtenarenrecht	10
Bijstand	11
Volksverzekeringen	13
Bestuursrecht overig	13
APV	13
AVG	14
Huisvesting	14
Kansspelen	15
Open overheid	15
Schadefonds	17
Tolken en vertalers	18
Vreemdelingenrecht	19
Asiel	19
Procesrecht	21
Vreemdelingenbewaring	21

De Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht (JnB) komt – uitgezonderd in vakantieperiodes – elke week uit en bevat een selectie van de meest actuele en belangrijkste bestuursrechtelijke jurisprudentie. De uitspraken worden per (deel) rechtsgebied aangeboden. Door in de inhoudsopgave op het onderwerp van voorkeur te klikken komt u direct bij de uitspraken op het desbetreffende rechtsgebied. De essentie van de uitspraak wordt beknopt weergegeven in koptekst en samenvatting. De link onder de uitspraak leidt door naar de volledige tekst van de uitspraak.

Handhaving

JnB 2025, 2090

ABRS, 26-11-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:5756](#)

burgemeester van Utrecht, college van burgemeester en wethouders van Utrecht.

Algemene plaatselijke verordening Utrecht 2010 (APV) 4:1 lid 1

Activiteitenbesluit milieubeheer (Activiteitenbesluit) 2.1 lid 1

HANDHAVING. OVERTREDING. Afwijzing handhavingsverzoek geluidsoverlast

TivoliVredenburg. APV. In dit geval is verzocht om handhaving tegen geluid dat afkomstig is van bezoekers die buiten de inrichting van Tivoli staan, maar waarvan het geluid volgens appellante nog wel aan Tivoli kan worden toegerekend. Artikel 2.1, eerste lid, van het Activiteitenbesluit voorziet in een regeling voor dat geluid. Het Activiteitenbesluit is gebaseerd op de Wet milieubeheer. Dit betekent gelet op artikel 4:1, vijfde lid, van de APV dat het verbod van artikel 4:1, eerste lid, van de APV niet geldt voor dat geluid. Alleen al daarom heeft de burgemeester zich terecht op het standpunt gesteld dat Tivoli artikel 4:1, eerste lid, van de APV niet heeft overtreden.

ACTIVITEITENBESLUIT. ALGEMENE ZORGPLICHT. Bestuursrechtelijke

handhavingsmaatregelen vanwege overtreding van de in artikel 2.1, eerste lid, van het Activiteitenbesluit opgenomen zorgplicht kunnen uitsluitend worden getroffen wanneer het handelen of nalaten van de drijver van de inrichting onmiskenbaar in strijd is met de zorgplicht. Niet in alle gevallen bestaat een eenduidig antwoord op de vraag waartoe de norm in een concreet geval exact verplicht. Verwijzing naar ABRs 10-08-2011, [ECLI:NL:RVS:2011:BR4631](#), r.o. 2.5.1. I.c. heeft het college deugdelijk gemotiveerd waarom hoe dan ook geen sprake is van een onmiskenbare overtreding van de zorgplicht. Tivoli heeft geen overtreding gepleegd, zodat de burgemeester en het college niet bevoegd waren handhavend op te treden.

[Naar inhoudsopgave](#)

Omgevingsrecht

Omgevingswet

JnB 2025, 2091

MK ABRS, 26-11-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:5735](#)

staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (thans: de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid).

Arbeidsomstandighedenwet (Arbowet) 6 lid 1, 27

Besluit risico's zware ongevallen 2015 (zoals gold tot 31-12-2023) (Brzo) 5, 7 lid 6

OMGEVINGSWET. BRZO. ARBO. EIS TOT NALEVING. OVERGANGSRECHT. Stellen eisen tot naleving van artikel 7, zesde lid Brzo op grond van artikel 27 Arbowet. Op 1 januari 2024 zijn de Omgevingswet, het Invoeringsbesluit Omgevingswet en het Omgevingsbesluit in werking getreden. Het Brzo is toen ingetrokken (artikel 6.1, aanhef en onder bb, van het Invoeringsbesluit Omgevingswet). Uit artikel 8.2.15, aanhef en onder b, van het Invoeringsbesluit Omgevingswet volgt dat als voor de inwerkingtreding van afdeling 13.3 van het Omgevingsbesluit in verband met de niet-naleving van een bij of krachtens het Brzo gestelde verplichting een eis tot naleving als bedoeld in artikel 27 van de Arbowet is opgelegd, het oude recht van toepassing blijft tot het tijdstip waarop de beschikking is ingetrokken. Bij besluit van 21 januari 2025 heeft de minister de gestelde eisen ingetrokken. Dat betekent dat in dit geval het recht zoals dat gold vóór 1 januari 2024 op de eisen van toepassing is gebleven tot 21 januari 2025.

PROCESBELANG. Partijen zijn het met elkaar eens dat de minister op grond van het sinds 1 januari 2024 geldende recht eisen kan opleggen zoals in dit geding aan de orde. De minister acht goed mogelijk dat hij de eisen in de toekomst opnieuw aan Shell zal opleggen. Gelet op de mededelingen van de minister over de toekomstige besluitvorming, heeft Shell in dit geval toch een rechtens te beschermen belang. Het inhoudelijke oordeel over de hogerberoepsgronden van Shell kan de minister bij het nieuwe inspectieonderzoek en de mogelijk nieuw te stellen eisen betrekken.

JnB 2025, 2092

Rechtbank Rotterdam, 25-11-2025, [ECLI:NL:RBROT:2025:13723](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Hoeksche Waard.

Omgevingswet

Omgevingsbesluit (Ob) 4.24 lid 1 onder c

Besluit bouwwerken leefomgeving (Bbl) 1.1, bijlage 1

OMGEVINGSWET. OMGEVINGSVERGUNNING. BOPA. ADVIES. INSTEMMING. Verlenen omgevingsvergunning bouw schuur. I.c. wordt geoordeeld dat het college ten onrechte geen instemming heeft gevraagd aan het Waterschap voor het verlenen van de omgevingsvergunning. Verwijzing naar artikel 4.24, eerste lid, onder c en tweede lid van het Ob. In het bericht van 23 mei 2024 van het Waterschap kan geen instemming worden gelezen, nu het college het Waterschap niet om instemming heeft gevraagd, maar slechts om advies en dat is wat het waterschap heeft gegeven. Gegrond beroep. Instandlating rechtsgevolgen omdat door het wijzigingsbesluit geen watervergunning meer nodig is voor het plaatsen van

de schuur, waardoor het vereiste voor het verkrijgen van instemming van het Waterschap is komen vervallen.

JnB 2025, 2093

Rechtbank Overijssel, 17-11-2025, [ECLI:NL:RBOVE:2025:6667](#)

college van burgemeester en wethouders van Hardenberg.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 1:3

Omgevingswet (Ow) 2.7, 22.1, 22.4, 22.8

Omgevingsbesluit (Ob) 2.1, 2.1a

Algemene Plaatselijke Verordening gemeente Hardenberg 2019 (APV) 2:12

OMGEVINGSWET. APV. MELDINGENSTELSEL. Van rechtswege geaccepteerde melding voor aanleggen nieuwe uitwegen en verwijderen en nieuw aanleggen van uitwegen. I.c. wordt geoordeeld dat artikel 2.12 van de APV niet in strijd is met de Ow en voor derde belanghebbende van rechtswege de toestemming is gegeven om de gemelde uitwegen aan te leggen. Gelet op de redactie van artikel 22.8 van de Ow is de APV niet van rechtswege onderdeel van het (tijdelijke deel van het) omgevingsplan. Het meldingsstelsel van de APV is onder de Ow van kracht en kan, gedurende de overgangsfase naar de vaststelling van het omgevingsplan, aangepast worden. Het meldingsstelsel uit de APV vervalt met ingang van 1 januari 2032 van rechtswege. De gemeenteraad kan vóór die tijd kiezen om de activiteit voor het aanleggen en veranderen van een uitweg in het omgevingsplan met een vergunningstelsel te reguleren. Omdat de melding niet in strijd is met weigeringsgronden bestond er geen aanleiding voor het college om de gemelde activiteit te verbieden.

JnB 2025, 2094

Voorzieningenrechter Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 14-11-2025,

[ECLI:NL:RBZWB:2025:7935](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Woensdrecht.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 5:32

Gemeentewet 125

Omgevingswet (Ow) 18.1

OMGEVINGSWET. HANDHAVING. LASTEN ONDER DWANGSOM. BEVOEGDHEID. Lasten onder dwangsom vanwege overtredingen bij exploitatie schietbaan. Verzoekers hebben aangevoerd dat het college niet bevoegd is om een last onder dwangsom op te leggen, omdat het college die lasten ook niet zelf ten uitvoer kan leggen. Ook bij staking van de activiteiten is er nog steeds sprake van overtreding van de regels. I.c. wordt geoordeeld dat de bevoegdheid van het college om lasten onder dwangsom op te leggen, volgt uit artikel 18.1 Ow in samenhang met 125, tweede lid, van de Gemeentewet en artikel 5:32 van de Awb. Het college zou – bij wijze van lasten onder bestuursdwang – ook de schietbaan (deels) kunnen sluiten. Weliswaar zou dat op zichzelf niet afdoen aan de in onder a) en c) omschreven overtredingen, maar feitelijk gezien zou artikel 4.708 van het Bal dan niet meer overtreden worden, er zou geen schotenadministratie bijgehouden hoeven te worden en er zou ook geen geluidsoverlast door de schietbaan meer zijn.

JnB 2025, 2095

Rechtbank Midden-Nederland, 31-10-2025, [ECLI:NL:RBMNE:2025:5852](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Amersfoort.

Omgevingswet

Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl) 8.0a lid 2

OMGEVINGSWET. OMGEVINGSVERGUNNING. BOPA. PARTICIPATIE. Verlenen omgevingsvergunning voor in afwijking van omgevingsplan bouwen van 35 woningen. I.c. wordt geoordeeld dat het college de gemeenteraad niet onjuist of onvolledig heeft geïnformeerd. Er zijn geen regels vastgelegd op grond waarvan de participatie moet plaatvinden overeenkomstig de participatiegids [Participatiegids Amersfoort]. Deze gids is meer een handreiking over hoe participatie zou kunnen worden vormgegeven. Dus zelfs al zou de (uitvoerige) participatie die voor deze planontwikkeling heeft plaatsgevonden niet conform de participatiegids zijn, dan had het college daaraan geen juridische gevolgen kunnen verbinden.

JnB 2025, 2096

MK Rechtbank Noord-Holland, 27-10-2025, [ECLI:NL:RBNHO:2025:12740](#)

gedeputeerde staten van Noord-Holland, verweerder.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) afdeling 3.4

Omgevingswet 5.40

Omgevingsbesluit 10.24 lid 1 onder j, 16.83

Wet natuurbescherming (Wnb) 2.7 lid 2

OMGEVINGSWET. NATURA 2000-ACTIVITEIT. WIJZIGINGSBESLUIT. ONDERGESCHIKTE AARD. UOV. Wijziging verleende natuurvergunning op grond van artikel 5.40 lid 2 onder c Ow. Op grond van artikel 10.24, eerste lid, onder j, Omgevingsbesluit is op de wijziging van een besluit dat betrekking heeft op een Natura-2000-activiteit afdeling 3.4 van de Awb van toepassing, oftewel de uniforme openbare voorbereidingsprocedure. Op grond van artikel 16.83 Omgevingswet blijft de uniforme openbare voorbereidingsprocedure buiten toepassing als sprake is van een wijziging van ondergeschikte aard van een besluit waartegen beroep aanhangig is. I.c. wordt geoordeeld dat geen sprake is van een wijziging van ondergeschikte aard. Door het wijzigingsbesluit worden de emissies van de WKK's en de stoomboilers uit het project gehaald. Hierdoor gaat de uitstoot van stikstof in de gebruiksfase van het project significant omlaag. Juist bij een Natura 2000-activiteit kan dit niet als een wijziging van ondergeschikte aard worden gezien. Dat juist sprake is van een daling van de stikstofemissie en niet van een stijging, maakt dat niet anders.

Overige jurisprudentie Omgevingswet:

- Voorzieningenrechter Rechtbank Overijssel, 27-11-2025, [ECLI:NL:RBOVE:2025:6843](#)
- Voorzieningenrechter Rechtbank Oost-Brabant, 21-11-2025, [ECLI:NL:RBOBR:2025:7590](#)
- Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 14-11-2025, [ECLI:NL:RBZWB:2025:7867](#)
- Rechtbank Midden-Nederland, 05-09-2025, [ECLI:NL:RBMNE:2025:5845](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Wabo

JnB 2025, 2097

MK ABRS, 26-11-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:5766](#)

college van burgemeester en wethouders van Breda.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo)

Wet ruimtelijke ordening (Wro)

Bestemmingsplan "Buitengebied Teteringen"

WABO. OMGEVINGSVERGUNNING. PLANKAART. Verlenen omgevingsvergunning bouwen twee recreatiewoningen. I.c. wordt geoordeeld dat het college in dit geval het bouwplan moet toetsen aan de papieren plankaart, maar dat niet wegneemt dat het college ter verduidelijking van de papieren plankaart aansluiting mocht zoeken bij het digitale bronbestand.

[...] Plankaart

[...] 8.1. De Afdeling overweegt als volgt. Het plan is vastgesteld op 21 oktober 2004, wat betekent dat de Wet op de Ruimtelijke Ordening nog op het plan van toepassing is. Bij het toetsen van een bouwplan aan het bestemmingsplan is de plankaart die door het college van Gedeputeerde Staten aan de raad is gezonden en daarna ter inzage heeft gelegen bepalend. Dat betekent in dit geval dat het college het bouwplan moet toetsen aan de papieren plankaart.

Naar het oordeel van de Afdeling neemt dat niet weg dat het college ter verduidelijking van de papieren plankaart aansluiting mocht zoeken bij het digitale bronbestand. Daarbij is van belang dat het voor iedereen kenbaar is dat de papieren plankaart is gebaseerd op een digitaal bronbestand, omdat dit op de legenda van de papieren plankaart staat vermeld. Het was daarom voor iedereen mogelijk om een vanuit het digitale bronbestand gemaakte afdruk van het betreffende plandeel op te vragen bij de gemeente of om hierover anderszins informatie te verkrijgen. Verder acht de Afdeling het van belang dat er geen concrete aanwijzingen zijn dat het digitale bronbestand, dat gearriveerd is in het systeem "Projectwise", niet overeen zou komen met het bronbestand waarmee de papieren plankaart destijds is geproduceerd.

Het college heeft bouwtekeningen overgelegd waarop de recreatiewoningen zijn ingetekend in een vanuit het digitale bronbestand gemaakte deelaafbeelding van het plan. Naar het oordeel van de Afdeling blijkt daaruit voldoende duidelijk dat de recreatiewoningen binnen de bestemming "Recreatiewoningen" zijn voorzien. Uit de stukken en het verhandelde op de zitting is niet gebleken dat dit anders zou zijn. De enkele stelling van Milieuvereniging Oosterhout en anderen dat een van de twee recreatiewoningen exact op de grens van het bouwvlak in het digitale bronbestand zou komen, is onvoldoende grond om ervan uit te gaan dat deze recreatiewoning de grens van het bouwvlak overschrijdt.

Gelet daarop heeft de rechtbank ten onrechte geoordeeld dat het besluit van 10 oktober 2022 in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel is genomen. [...]

JnB 2025, 2098

Tussenuitspraak MK ABRS, 26-11-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:5740](#)

college van burgemeester en wethouders van Schagen.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.1 lid 1 onder a, 2.10 lid 1 aanhef en onder c
Bouwbesluit 2012

WABO. OMGEVINGSVERGUNNING. Verlenen omgevingsvergunning bouw nucleaire reactor en bijbehorende bouwwerken. Ingevolge artikel 23.3.1 van de regels van het bestemmingsplan "PALLAS-plot" mogen het gebruik van en bouwwerkzaamheden op in dit artikel genoemde gronden ([...]) gezamenlijk niet meer toename van stikstofdepositie op een Natura 2000-gebied veroorzaken dan de depositietoenames genoemd in Bijlage 3 van de regels. Volgens het college volgt uit (de passende beoordeling bij) het ter voorbereiding van het bestemmingsplan "PALLAS-plot" gemaakte plan-MER dat wordt voldaan aan dat artikel. I.c. wordt geoordeeld dat deze enkele stelling niet voldoende is om te kunnen beoordelen of de omgevingsvergunning in overeenstemming is met artikel 23.3.1. Het college niet deugdelijk gemotiveerd dat de omgevingsvergunning in overeenstemming is met artikel 23.3.1.

Bij deze uitspraak is een [persbericht](#) ("Gemeente Schagen moet gebrek herstellen in omgevingsvergunning voor Pallas-reactor") uitgebracht.

JnB 2025, 2099

MK ABRS, 26-11-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:5744](#)

college van burgemeester en wethouders van Ede.

bestemmingsplan

WABO. HANDHAVING. RECREATIEWONING. PERMANENTE BEWONING. HARDERWIJK-UITSPRAAK. EVENREDIGHEID. Last onder dwangsom beëindigen gebruik recreatiewoning voor permanente bewoning. I.c. wordt geoordeeld dat de rechtbank ten onrechte aanleiding heeft gezien voor het oordeel dat handhavend optreden in dit concrete geval zonder meer onevenredig is. Dat het college in dit geval niet goed heeft gemotiveerd waarom het belang van handhavend optreden zwaarder weegt dan de gevolgen die handhaving heeft voor appellanten, betekent niet dat het college dit niet alsnog goed kan motiveren. Daarbij is van belang dat het college bij die afweging kan betrekken op welke manier hij omgaat met de gevolgen die handhaving heeft voor appellanten, bijvoorbeeld door met hen in gesprek te gaan en hulp te bieden bij het zoeken naar een oplossing voor hun woonprobleem, of door een langer dan gebruikelijke begunstigingstermijn aan de last te verbinden. Aan de omstandigheid dat het elf jaar heeft geduurd voordat het college is overgegaan tot handhaving kan weinig gewicht worden toegekend, omdat het college heeft toegelicht dat de permanente bewoning van recreatiewoningen in de gemeente Ede een groot probleem is. In 2015 is daarom besloten om het handhavingsbeleid te intensiveren. Er wordt parksgewijs gehandhaafd, omdat er onvoldoende capaciteit is om alle overtredingen in één keer aan te pakken.

[Naar inhoudsopgave](#)

Natuurbescherming

JnB 2025, 2100

MK Rechtbank Overijssel, 20-11-2025, [ECLI:NL:RBOVE:2025:6751](#)

college van Gedeputeerde Staten van Overijssel.

Wet natuurbescherming (Wnb) 2.7 lid 2

Wet op de openluchtrecreatie (Wor)

NATUURBESCHERMING. HANDHAVING. INTERN SALDEREN. GEWIJZIGDE RECHTSPRAAK. OVERGANGSPERIODE. Afwijzing handhavingsverzoek ontwikkeling vakantiepark. Volgens eisers beschikt de initiatiefnemer niet over een vergunning op grond van de Wnb, terwijl dat wel verplicht is. Er zijn geen aanknopingspunten voor het oordeel dat de 18 december-uitspraken niet ook van toepassing zijn bij intern salderen met een aan algemene regels en een vergunning ontleende referentiesituatie, zoals hier aan de orde. De besluitvorming kan geen stand houden gelet op deze gewijzigde rechtspraak. De rechtsgevolgen van de afwijzing van het handhavingsverzoek kunnen wel in stand blijven. De overgangsperiode van vijf jaar is hier van toepassing. Eisers hebben geen omstandigheden naar voren gebracht die maken dat moet worden afgeweken van de door de Afdeling gemaakte belangenafweging en daarbij opgenomen overgangsperiode.

[...] Intern salderen en de gewijzigde rechtspraak

[...] Is de gewijzigde rechtspraak op onderhavige zaak van toepassing?

8. De bestreden besluiten zijn weliswaar genomen vóór de 18 december-uitspraken, maar de rechtbank zal de rechtmatigheid van de bestreden besluiten – indien de gewijzigde rechtspraak op deze zaak van toepassing is – met inachtneming van deze gewijzigde rechtspraak beoordelen. De 18 december-uitspraken zijn namelijk gebaseerd op wetgeving en op rechtspraak van het Europese Hof van die er ook was ten tijde van de bestreden besluiten.

8.1. De rechtbank ziet zich gesteld voor de vraag of de wijziging in de rechtspraak over intern salderen bij de beoordeling van de natuurvergunningplicht ook geldt voor intern salderen met een toestemming ontleend aan algemene regels, zoals in onderhavige zaak aan de orde is.

8.2. De Afdeling heeft in een uitspraak van 28 mei 2025⁷ geoordeeld dat de met de 18 december-uitspraken gewijzigde rechtspraak ook geldt voor intern salderen met een toestemming ontleend aan algemene regels over agrarisch gebruik waar bemesten een onderdeel van is. Dit betekent dat intern salderen met een toestemming ontleend aan algemene regels over bemesten, evenals intern salderen met natuur- en/of milieutoestemmingen, niet meer mag worden betrokken bij de vraag of een natuurvergunning nodig is.

8.3. De rechtbank ziet geen aanknopingspunten voor het oordeel dat de 18 december-uitspraken niet ook van toepassing zijn bij intern salderen met een aan algemene regels en een vergunning ontleende referentiesituatie, zoals hier aan de orde.

[...] Wat betekenen de 18 december-uitspraken voor het hier bestreden besluit?

9. Het college heeft aan de bestreden besluiten onder meer ten grondslag gelegd dat er geen Wnb-vergunning nodig is voor de ontwikkeling van park Landal Olde Kottink, omdat de stikstofdepositie intern gesaldeerd kan worden met bestaande rechten.

9.1. Gelet op de 18 december-uitspraken is dit geen deugdelijke motivering (meer). De bestreden besluiten zijn immers gebaseerd op een interne saldering die in de voortoets heeft plaatsgevonden en de daaruit getrokken conclusie dat significante gevolgen daardoor zijn uitgesloten. Het beroep is daarom gegrond en de bestreden besluiten moeten worden vernietigd. Het eerst na de 18 december-

uitspraken door Elfstedenhart Recreatie ingenomen standpunt dat het project eigenlijk geen significante gevolgen kan hebben voor het Natura 2000-gebied Dinkelland vindt geen steun in de voortoets en is dus niet althans onvoldoende onderbouwd.

[...] *Overige gevolgen*

10. De rechtbank ziet zich vervolgens gesteld voor de vraag welke gevolgen verder verbonden moeten worden aan het vernietigen van de bestreden besluiten. Is er bijvoorbeeld aanleiding om de rechtsgevolgen van de vernietigde bestreden besluiten in stand te laten? In dit kader wordt het volgende overwogen.

[...] 10.9. Uit de rechtsoverwegingen 10.5 tot en met 10.8.1. volgt dat er geen aanleiding is om te oordelen dat voor de ontwikkeling van park Landal Olde Kottink op grond van de voorheen geldende rechtspraak over intern salderen een natuurvergunning nodig was. Hiermee is voldaan aan alle in de 18 december-uitspraken opgenomen voorwaarden voor het aannemen van de overgangsperiode van vijf jaar, waarin het bevoegd gezag niet handhavend kan optreden met een last onder bestuursdwang of een last onder dwangsom. Dit betekent dat de weigering om handhavend op te treden in beginsel in stand kan blijven.

10.10. Eisers hebben zich in dit kader op het standpunt gesteld dat hun rechtszekerheid wordt aangetast door de in de 18 december-uitspraken opgenomen overgangsperiode. Volgens eisers moet die overgangsperiode in hun geval daarom niet in acht worden genomen.

10.11. De Afdeling heeft in de 18 december-uitspraken uit het oogpunt van rechtszekerheid aanleiding gezien om voor initiatiefnemers een overgangsperiode te bepalen waarin het bevoegd gezag niet handhavend kan optreden met een last onder bestuursdwang of een last onder dwangsom. De Afdeling heeft hierbij overwogen dat met de overgangsperiode recht wordt gedaan aan initiatiefnemers die op basis van de rechtspraak van de Afdeling veronderstelden dat voor hun activiteit geen natuurvergunning nodig was en hun handelen daarop hebben afgestemd. De Afdeling heeft de overgangsperiode waarin niet handhavend kan worden opgetreden ook in het licht van de verplichtingen die voortvloeien uit artikel 6 van de Habitatrichtlijn gerechtvaardigd geacht.

10.12. Elfstedenhart Recreatie heeft op basis van de voorheen geldende rechtspraak terecht verondersteld dat geen natuurvergunning nodig was. Het had destijds om die reden ook geen zin om wel een natuurvergunning aan te vragen. Naar het oordeel van de rechtbank hebben eisers geen omstandigheden naar voren gebracht die maken dat moet worden afgeweken van de door de Afdeling gemaakte belangenafweging en daarbij opgenomen overgangsperiode. De rechtbank heeft daarbij tevens acht geslagen op rechtsoverweging 24.4 van de Afdeling dat het bevoegd gezag andere mogelijkheden heeft om op te treden tegen voortzetting van activiteiten.

10.13. Het voorgaande betekent dat de overgangsperiode van vijf jaar uit de 18 december-uitspraken hier van toepassing is en het college tot 1 januari 2030 niet met een last onder bestuursdwang of een last onder dwangsom handhavend kan optreden tegen de ontwikkeling van park Landal Olde Kottink wat betreft het ontbreken van een natuurvergunning. De weigering van het college om handhavend op te treden kan dus in stand blijven. De rechtbank ziet daarom aanleiding om met toepassing van artikel 8:72, derde lid, aanhef en onder a, van de Awb de rechtsgevolgen van de vernietigde bestreden besluiten in stand te laten. [...]

JnB 2025, 2101

MK Rechtbank Gelderland, 12-11-2025, [ECLI:NL:RBGEL:2025:9589](#)

college van gedeputeerde staten van de provincie Gelderland, het college.

Wet natuurbescherming (Wnb) 2.7 lid 2, 9.4 lid 1

Natuurbeschermingswet 1998 (Nbw 1998) 60, 60a lid 1

Natuurbeschermingswet (Nb-wet) 12 lid 1

NATUURBESCHERMING. HANDHAVING. NATUURVERGUNNING. VOORSCHRIFT. INTERN

SALDEREN. GEWIJZIGDE RECHTSPRAAK. OVERGANGSREGELING. Afwijzing

handhavingsverzoeken wijziging recreatieterrein. I.c. wordt geoordeeld dat de

natuurvergunning uit 2003 op grond van artikel 12 van de Nb-wet niet is vervallen. Op grond van het overgangsrecht geldt deze als een natuurvergunning op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb. Het beroep is gegrond, wat betreft het voorschrift over de afrastering. Een groenstrook kan niet worden aangemerkt als een “afrastering”. Het beroep is ook gegrond omdat het beoordelingskader uit de 18 december-uitspraken niet is toegepast bij de beoordeling van de natuurvergunningplicht voor het wijzigen van het recreatieterrein. De rechtbank laat de rechtsgevolgen op dit punt in stand omdat op grond van de voorheen geldende rechtspraak over intern salderen geen natuurvergunning nodig was. De situatie valt onder de overgangsregeling.

[Naar inhoudsopgave](#)

Ambtenarenrecht

JnB 2025, 2102

MK CRvB, 06-11-2025, [ECLI:NL:CRVB:2025:1651](#)

staatssecretaris van Defensie.

Besluit bijzondere militaire pensioenen (Bbmp) 9

MILITAIR AMBTENARENRECHT. VASTSTELLING BIJZONDER MILITAIR

NABESTAANDENPENSIOEN (BMNP) OP EEN LAGER BEDRAG I.V.M. GEREgistREERD

PARTNERSCHAP. Geen strijd met het discriminatieverbod. Bestreden besluit is niet

onevenredig. Geen aanleiding om hardheidsclausule in artikel 22 van het Bbmp toe te passen.

Geen inbreuk op het gezinsleven. Aangevallen uitspraak bevestigd.

4.3. [...] Dat er in het Besluit bijzondere militaire pensioenen financiële consequenties worden verbonden aan het aangaan van een geregistreerd partnerschap betekent niet dat daarmee een inbreuk wordt gemaakt op het recht op gezinsleven van appellante. Het Besluit bijzondere militaire pensioenen staat er niet aan in de weg dat appellante haar relatie met haar partner vormgeeft op de door haar gewenste wijze. Appellante heeft dat ook daadwerkelijk gedaan. Van belang is verder dat er andere mogelijkheden waren om het met het aangaan van het geregistreerd partnerschap door appellante beoogde doel, namelijk dat zij en haar partner elkaar in juridische zin kunnen vertegenwoordigen (bijvoorbeeld bij medische instanties), te realiseren. Appellante is om haar moverende redenen en terwijl zij op de hoogte was van de consequenties van die keuze met haar partner een geregistreerd partnerschap aangegaan. Dat die keuze het gevolg heeft dat er een korting op haar BMNP plaatsvindt, leidt echter niet tot de conclusie dat er met het Besluit bijzondere

militaire pensioenen, dan wel met de daarop gebaseerde besluitvorming van de staatssecretaris inbreuk wordt gemaakt op het gezinsleven van appellante.

[Naar inhoudsopgave](#)

Bijstand

JnB 2025, 2103

MK CRvB, 04-11-2025, [ECLI:NL:CRVB:2025:1654](#)

college van burgemeester en wethouders van 's-Hertogenbosch.

Wet werk en bijstand (WWB)

BIJSTAND. INTREKKING EN TERUGVORDERING. BESTUURDER STICHTING. BESCHIKKEN DAN WEL REDELIJKEWIJS KUNNEN BESCHIKKEN OVER VERMOGEN EN INKOMSTEN.

Omdat de stichting is opgericht met als doel om de betrokkenen te laten beschikken over de middelen van de stichting en appellant als bestuurder van de stichting ook daadwerkelijk over alle middelen van de stichting kon beschikken, moeten het vermogen en de inkomsten van de stichting worden aangemerkt als vermogen en inkomsten waarover appellant beschikte dan wel redelijkerwijs kon beschikken. Geen aanleiding bestaat om het vermogen waarover appellant kon beschikken door drie te delen. Alle drie de bestuurders waren volledig en zelfstandig bevoegd om over het geheel van de middelen van de stichting te beschikken.

4.2. Niet in geschil is dat appellant in de te beoordelen periode bestuurder was van de stichting en in die hoedanigheid volledig en zelfstandig kon beschikken over alle middelen van de stichting. In deze zaak gaat het er kort gezegd om of appellant in bijstandsrechtelijke zin over de middelen van de stichting kon beschikken. Het gaat er dan om of hij de mogelijkheid had om de middelen van de stichting feitelijk te gebruiken om in de noodzakelijke kosten van het bestaan te voorzien.

4.3. Appellant voert verkort weergegeven aan dat hij niet heeft kunnen beschikken over het vermogen en de kasstortingen op de rekening van de stichting. [...]

4.3.1. Anders dan appellant stelt, is de rechtbank niet voorbijgegaan aan de omstandigheid dat de stichting destijds rechtsgeldig is opgericht. Dat volgt niet uit de aangevallen uitspraak. Dat de stichting rechtsgeldig is opgericht, is ook niet in geschil. De rechtbank heeft [...] geoordeeld dat de stichting een schijnconstructie is, bedoeld om de bestuurders in staat te stellen zelf te beschikken over de middelen van de stichting. [...]

4.3.2. Omdat de stichting is opgericht met als doel om de betrokkenen te laten beschikken over de middelen van de stichting en appellant als bestuurder van de stichting ook daadwerkelijk over alle middelen van de stichting kon beschikken, moeten het vermogen en de inkomsten van de stichting worden aangemerkt als vermogen en inkomsten waarover appellant beschikte dan wel redelijkerwijs kon beschikken.

4.3.3. Geen aanleiding bestaat om het vermogen waarover appellant kon beschikken door drie te delen. Alle drie de bestuurders waren volledig en zelfstandig bevoegd om over het geheel van de middelen van de stichting te beschikken. Ook bestaat er geen aanleiding om ervan uit te gaan dat tegenover het positieve vermogen een schuld aan de Romagemeenschap staat. Daarvoor ontbreekt een onderbouwing. Appellant heeft ter zitting gewezen op het rapport van deskundige X, die bepaalde gebruiken en gewoontes in de Roma-gemeenschap omschrijft, maar dit rapport biedt geen aanknopingspunt voor een concrete schuld van appellant aan de Roma-gemeenschap.

Afwijzing verzoek om veroordeling tot vergoeding van schade [...]

5.3. De redelijke termijn is [...] tot aan de dag van deze uitspraak met ruim acht jaar en zeven maanden overschreden. De overschrijding van de redelijke termijn heeft plaatsgevonden in de bestuurlijke fase. Aan appellant zal daarom een schadevergoeding van € 9.000,- worden toegekend, te betalen door het college.

Zie voorts de uitspraken van de Raad van 4 november 2025, [ECLI:NL:CRVB:2025:1655](#) [ECLI:NL:CRVB:2025:1657](#) en [ECLI:NL:CRVB:2025:1658](#).

JnB 2025, 2104

MK CRvB, 04-11-2025, [ECLI:NL:CRVB:2025:1662](#)

college van burgemeester en wethouders van Zwolle.

Participatiewet (PW) 31 lid 2

PARTICIPATIEWET. WEZENPENSIOENEN DOCHTER. MIDDELEN. De dochter van appellante behoort als minderjarige tot het gezin van appellante. Daarom behoren de wezenpensioenen tot de middelen van het gezin van appellante, waarover zij dus in beginsel kan beschikken. Niet in geschil is dat de in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder h, van de PW genoemde uitzonderingen op het middelenbegrip niet betrekking hebben op wezenpensioenen. Het op de zitting ingenomen standpunt van appellante is dat deze pensioenen met een analoge toepassing van deze bepaling niet tot de middelen moeten worden gerekend. Dat kan niet worden gevolgd. Met een analoge toepassing van deze bepaling wordt in feite een nieuwe uitzonderingscategorie in het leven geroepen. Het is vaste rechtspraak dat artikel 31, tweede lid, van de PW een limitatieve opsomming geeft van de vermogens- en inkomensbestanddelen die niet tot de middelen worden gerekend. Een analoge toepassing strookt daar niet mee. Dat appellante en de dochter de wezenpensioenen willen reserveren voor de (toekomstige) studie van de dochter is een keuze die niet afgewenteld kan worden op de bijstand. De verrekening is daarom niet onevenredig. Aangevallen uitspraak bevestigd.

[Naar inhoudsopgave](#)

Volksverzekeringen

JnB 2025, 2105

MK CRvB, 06-11-2025, [ECLI:NL:CRVB:2025:1650](#)

Raad van bestuur van de Svb.

Algemene Ouderdomswet (AOW) 13

AOW. TOEKENNING AOW-PENSIOEN TER HOOGTE VAN 86% VAN HET MAXIMALE PENSIOEN. KORTING. De Svb heeft terecht een korting van 12% toegepast vanwege zes jaar waarover appellant schuldig nalatig is geweest de premie volksverzekeringen te betalen. Voorts heeft de Svb terecht een korting van 2% toegepast op het AOW-pensioen van appellant vanwege een jaar niet-verzekerd zijn in verband met wonen en werken in Zwitserland. Aangevallen uitspraak bevestigd.

[Naar inhoudsopgave](#)

Bestuursrecht overig

APV

JnB 2025, 2106

MK ABRS, 26-11-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:5580](#)

burgemeester van Ermelo.

Algemene Plaatselijke Verordening Ermelo 2020 (APV) 2:28

APV. EXPLOITATIEVERGUNNING. Verlenen vergunning exploitatie restaurant. Gelet op de formulering van de APV-bepaling gaat het alleen om de vraag of de exploitatie van de openbare inrichting in strijd is met een geldend bestemmingsplan en dus niet of de openbare inrichting in zijn geheel daarmee in strijd is. De burgemeester hoeft daarom niet te toetsen of de exploitatie in overeenstemming is met de overige planregels, zoals de bouw- en gebruiksregels van het bestemmingsplan, waaronder de regels die voorschrijven hoeveel parkeergelegenheid er moet zijn. Die beoordeling is op basis van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (tegenwoordig de Omgevingswet) voorbehouden aan het college van burgemeester en wethouders.

[Naar inhoudsopgave](#)

AVG

JnB 2025, 2107

MK ABRS, 26-11-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:5739](#)

College van procureurs-generaal.

Richtlijn (EU) 2016/680 (hierna: Richtlijn) 1 lid 1, 14

Algemene Verordening Gegevensbescherming (hierna: AVG) 2 lid 2 aanhef en onder d, 15

Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens (hierna: Wjsg) 39i

AVG. WJSG. VERHOUDING. Verzoek om inzage in verwerkte strafvorderlijke gegevens. De Afdeling overweegt ambtshalve dat de rechtbank ten onrechte aan zowel artikel 15 van de AVG als aan artikel 39i van de Wjsg heeft getoetst. Het College heeft de persoonsgegevens verzameld met het oog op de strafrechtelijke handhaving en opsporing van strafbare feiten. De verwerking voor die doelen valt, gelet op artikel 2, tweede lid, aanhef en onder d, in samenhang gelezen met artikel 1, eerste lid, van de Richtlijn onder de werkingssfeer van de Richtlijn. De AVG is dus niet van toepassing. De Richtlijn is geïmplementeerd in onder andere de Wjsg, die het toetsingskader bevat voor het bestreden besluit. REIKWIJDTE BEGRIP “PERSOONSgegeven”. Artikel 39i van de Wjsg is een implementatie van artikel 14 van de Richtlijn. Dat betekent dat artikel 39i van de Wjsg conform artikel 14 van de Richtlijn moet worden uitgelegd. Verwijzing naar ABRS 13-09-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:3461](#), r.o. 5.1. Door het Hof van Justitie wordt een ruime uitleg aan het begrip persoonsgegeven gegeven. Verwijzing naar arrest 20-11-2017, Nowak, [ECLI:EU:C:2017:994](#), punt 34 en 35. Het begrip persoonsgegeven strekt zich potentieel uit tot elke soort informatie, zowel objectieve als subjectieve informatie die de betrokkene betreft. Van dat laatste is sprake als de informatie wegens haar inhoud, doel of gevolg gelieerd is aan een bepaalde persoon. Verschillende Unierechtelijke regelingen, waaronder de AVG en de Richtlijn, hanteren het begrip persoonsgegeven. Gelet op het belang van een zo veel mogelijk uniforme uitleg van dit Unierechtelijke begrip, acht de Afdeling de ruime uitleg die het Hof van Justitie geeft aan het begrip persoonsgegeven in de AVG van overeenkomstige toepassing op het begrip persoonsgegeven in de zin van de Wjsg.

[Naar inhoudsopgave](#)

Huisvesting

JnB 2025, 2108

ABRS, 12-11-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:5468](#)

college van burgemeester en wethouders van Laren.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 8:75

HUISVESTING. URGENTIEVERKLARING. PROCESKOSTEN. Afwijzing aanvraag urgentieverklaring. Volgens vaste rechtspraak van de Afdeling (verwijzing naar ABRS 21-05-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:2136](#), onder 17.2) komen de kosten van een deskundige op de voet van artikel 8:75 van de Awb voor vergoeding in aanmerking als het inroepen van die deskundige redelijk was en ook de deskundigenkosten zelf redelijk zijn. Hieruit vloeit voort dat niet is vereist dat een deskundigenrapport over een voor de uitkomst van het geschil mogelijk relevante vraag uiteindelijk heeft bijgedragen aan de rechterlijke beslissing. Onder

bepaalde omstandigheden bestaat echter aanleiding hierop een uitzondering te maken. Omstandigheden die aanleiding kunnen zijn voor het maken van een uitzondering doen zich in het bijzonder voor in zaken in het omgevingsrecht. In die zaken kan het voorkomen dat beroepsgronden zijn gericht tegen zeer verschillende aspecten van hetzelfde besluit. Verwijzing naar ABRS 07-06-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:2208](#), onder 11. Van die situatie is in deze zaak geen sprake. De rechtbank heeft dan ook, door te overwegen dat de medische rapporten niet hebben bijgedragen aan de beoordeling van de zaak en niet van invloed zijn geweest op de uitkomst ervan, ten onrechte een uitzondering op de hoofdregel aangenomen.

[Naar inhoudsopgave](#)

Kansspelen

JnB 2025, 2109

MK ABRS, 26-11-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:5728](#)

raad van bestuur van de Kansspelautoriteit (Ksa).

Wet op de kansspelen (Wok) 1 lid 1 aanhef en onder a

KANSSPELEN. BOETE. OVERTREDING. Boete wegens overtreding van artikel 1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wok. Voor de vraag of artikel 1, aanhef en onder a, van de Wok is overtreden, is niet relevant of het gaat om een actieve gerichtheid van het online kansspelaanbod op de Nederlandse markt. Ook uit de prioriteringscriteria volgt niet dat een actieve gerichtheid van het online kansspelaanbod op de Nederlandse markt is vereist. I.c. heeft de rechtbank op juiste gronden geoordeeld dat de Ksa voldoende heeft gemotiveerd dat de website van appellante mede gericht was op de Nederlandse markt en dat daarmee is komen vast te staan dat appellante artikel 1, eerste lid, aanhef en sub a, van de Wok heeft overtreden. **EVENREDIGHEID.** De rechtbank heeft terecht de opgelegde boete niet onevenredig geacht.

[Naar inhoudsopgave](#)

Open overheid

JnB 2025, 2110

MK ABRS, 26-11-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:5734](#)

raad van bestuur van de Kansspelautoriteit.

Wet open overheid (Woo) 4.1 lid 4

WOO. VERZOEK. AANGELEGENHEID. Artikel 4.1, vierde lid, van de Woo bepaalt dat de verzoeker bij zijn verzoek de aangelegenheid of het daarop betrekking hebbende document, waarover hij informatie wenst te ontvangen, moet vermelden. Dat betekent dat verzoeker in beginsel kan volstaan met het noemen van specifieke documenten. Ook in dit laatste geval vloeit uit de Woo voort dat ook dan de aangelegenheid waarover het verzoek gaat duidelijk moet zijn.

[...] Moet duidelijk zijn over welke ‘aangelegenheid’ het verzoek gaat?

5. In deze uitspraak gaat het om de vraag of iemand bij een Woo-verzoek de aangelegenheid moet noemen waarover het verzoek gaat of dat diegene kan volstaan met het noemen van specifieke

documenten. Artikel 4.1, vierde lid, van de Woo bepaalt dat de verzoeker bij zijn verzoek de aangelegenheid of het daarop betrekking hebbende document, waarover hij informatie wenst te ontvangen, moet vermelden. Dat betekent dat verzoeker in beginsel kan volstaan met het noemen van specifieke documenten. De Afdeling is echter van oordeel dat ook in dit laatste geval uit de Woo voortvloeit dat ook dan de aangelegenheid waarover het verzoek gaat duidelijk moet zijn. Dat betekent dat als de verzoeker bij zijn verzoek de betreffende aangelegenheid niet noemt, hij bij zijn verzoek alleen kan volstaan met het noemen van een specifiek document als uit het verzoek of de naam of inhoud van dat document duidelijk blijkt welk document wordt bedoeld en daaruit ook al zelf de aangelegenheid blijkt waarover het verzoek gaat. Als dat niet het geval is en het specifiek genoemde document bijvoorbeeld over meerdere aangelegenheden gaat, mag van verzoeker worden verwacht dat hij of zij desgevraagd te kennen geeft over welke aangelegenheid hij of zij wenst dat informatie openbaar wordt gemaakt. Daarmee komt de Afdeling tot hetzelfde oordeel als de rechtbank. Zij licht dit als volgt toe.

5.1. Uit de tekst van artikel 4.1, vierde lid, van de Woo en specifiek de woorden 'daarop betrekking hebbende', volgt dat als de verzoeker een document noemt, dit document betrekking moet hebben op de aangelegenheid waarover de verzoeker informatie vraagt. Er moet met andere woorden dus een aangelegenheid zijn waarover het verzoek gaat.

5.2. In de geconsolideerde artikelsgewijze toelichting op de Woo van 22 oktober 2021 (Kamerstukken II 2021-2022, 35 112, nr. 28, blz. 36) staat in de toelichting op artikel 4.1, vierde lid: "Het vierde lid is bijna identiek aan artikel 3, tweede lid, Wob. Verschil is dat niet langer over een bestuurlijke aangelegenheid wordt gesproken, omdat deze voorwaarde in de Woo geen beperking meer is (alles is bestuurlijk)." De Afdeling betreft daarom de geschiedenis van de totstandkoming van de Wob in haar oordeel.

5.3. De onder 5.1 gegeven uitleg strookt met de geschiedenis van de totstandkoming van de Wob (Kamerstukken II 1986/87, 19 859, nr. 3, blz. 21-22 en 24). Daarin staat dat het uitgangspunt is dat in een Wob-verzoek de (in die wet nog: bestuurlijke) aangelegenheid moet worden genoemd waarover de verzoeker informatie wenst te ontvangen:

"[...]"

5.4. De Afdeling heeft geen reden aan te nemen dat de wetgever met de invoering van de Woo hiervan heeft willen afwijken, omdat artikel 4.1, vierde lid, van de Woo ten opzichte van de Wob (bijna) niet is gewijzigd. Uit de wettekst van de Woo volgt onveranderd dat de verzoeker nog steeds het daarop betrekking hebbend document moet vermelden en de aangelegenheid waarover het verzoek gaat dus duidelijk moet zijn.

5.5. [appellante] betoogt dat het woord 'of' in artikel 4.1, vierde lid, van de Woo geheel betekenisloos wordt als de hiervoor onder 5.1 tot en met 5.4 gegeven uitleg aan dat artikel wordt gevolgd. De Afdeling volgt haar daarin niet. Zoals in de geschiedenis van de totstandkoming van de Wob staat, kan de aanduiding van de aangelegenheid ook besloten liggen in het verzoek om informatie uit een specifiek document. De behandelend ambtenaar dient daarmee rekening te houden. Voorzover duidelijk is over welke aangelegenheid het verzoek gaat, volstaat het om in het verzoek een specifiek document te noemen. In zoverre heeft [appellante] gelijk dat ook om openbaarmaking van een specifiek document verzocht kan worden. Dat neemt niet weg dat bij een verzoek om openbaarmaking van informatie de aangelegenheid duidelijk moet zijn. Als uit het verzoek of de naam of inhoud van het specifieke document niet de aangelegenheid blijkt waarover het verzoek om informatie gaat, zal de behandelend ambtenaar daarnaar moeten vragen, zoals ook bij het verzoek van [appellante] is gebeurd. Zo kan het bestuursorgaan gericht zoeken. [...]

JnB 2025, 2111

Rechtbank Midden-Nederland, 05-11-2025, [ECLI:NL:RBMNE:2025:5856](#)

minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

Wet open overheid (Woo) 4.6

WOO. MISBRUIK VAN RECHT. I.c. wordt geoordeeld dat de minister de Woo-verzoeken ten onrechte buiten behandeling heeft gesteld. In de bestreden besluiten heeft de minister geconstateerd dat de primaire besluiten niet onverwijld waren genomen, en dat er daarom geen bevoegdheid was om de Woo-verzoeken buiten behandeling te stellen. Vervolgens heeft de minister in de bestreden besluiten gemotiveerd waarom toch sprake is van misbruik van recht. Volgens de rechtbank is dit een onjuiste toepassing van de wet. De onjuiste toepassing van een bevoegdheid bij de toepassing van artikel 4.6. van de Woo kan niet worden hersteld met het nemen van een beslissing op bezwaar. Voor zover het de bedoeling was van de minister om de primaire besluiten te herroepen en daarvoor nieuwe besluiten in de plaats te stellen, waarbij ook de uitlatingen op de hoorzitting als 'nieuw feit' worden betrokken, is dat niet binnen twee weken na de hoorzitting, dan wel onverwijld, gebeurd. De hoorzitting was immers op 29 augustus 2024, waarna pas op 26 september 2024 een beslissing op bezwaar is genomen. De rechtbank vindt dat niet onverwijld. De beroepen zijn gegrond.

[Naar inhoudsopgave](#)

Schadefonds

JnB 2025, 2112

Rechtbank Rotterdam, 18-11-2025, [ECLI:NL:RBROT:2025:13426](#)

Schadefonds Geweldsmisdrijven, het Schadefonds.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 1:2

Wet schadefonds geweldsmisdrijven

SCHADEFONDS GEWELDSMISDRIJVEN. BELANGHEBBENDE. Niet-ontvankelijkverklaring bezwaar eiser tegen toekennen uitkering aan ex-partner van eiser. I.c. wordt geoordeeld dat het Schadefonds eiser terecht niet als belanghebbende in de zin van artikel 1:2 Awb heeft aangemerkt. Het Schadefonds heeft terecht het standpunt ingenomen dat het primaire besluit niet leidt tot reputatieschade voor eiser. In het besluit staat dat het Schadefonds het aannemelijk vindt dat de ex-partner van eiser slachtoffer is geworden van huiselijk geweld en stalking, maar er staat niets in over wie de dader daarvan is. Eiser wordt niet expliciet bij naam of impliciet via zijn hoedanigheid als (ex-)partner genoemd. Voor zover er al sprake is van aantasting van de eer en goede naam van eiser, staat die aantasting in een te ver verwijderd verband met het primaire besluit om van een rechtstreeks belang te spreken. De aantasting van de eer en goede naam van eiser kan namelijk alleen worden veroorzaakt door het delen van het besluit met derden onder vermelding van informatie die de naam van eiser aan het besluit verbindt.

[Naar inhoudsopgave](#)

Tolken en vertalers

JnB 2025, 2113

MK ABRS, 26-11-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:5736](#)

minister van Justitie en Veiligheid

Wbvt 11

TOLKEN EN VERTALERS. Bij doorhaling van inschrijving in het Rbtv mag de minister de volledige naam van de tolk in de Staatscourant publiceren.

7. Verder betoogt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat de minister een belangenafweging had moeten maken tussen het belang van publicatie van de volledige naam van [appellant sub 1] in de Staatscourant en de gevolgen die deze publicatie voor hem zou kunnen hebben. Volgens de minister moeten dezelfde gegevens worden gepubliceerd als de gegevens die ingevolge artikel 2, eerste lid Wbvt in het register worden opgenomen. Er is volgens de minister geen ruimte voor een belangenafweging, omdat er een plicht is tot mededeling in de Staatscourant bij een doorhaling en dit is bedoeld als controlemechanisme. Immers, wanneer een tolk wordt doorgehaald verdwijnen zijn naam en Wbvt-nummer uit het Rbtv. Als de minister niet de naam en het nummer van een doorgehaalde tolk publiceert, kan een opdrachtgever niet meer controleren of de betreffende tolk ten tijde van de opdracht nog wel in het Rbtv geregistreerd stond, aldus de minister.

7.1. Op grond van artikel 11 van de Wbvt wordt van een beschikking tot doorhaling mededeling gedaan in de Staatscourant. Bij het toepassen van voornoemde bepaling heeft de minister geen keuzevrijheid. Het gaat dus om een gebonden bevoegdheid. Uit de wettekst noch uit de geschiedenis van de totstandkoming daarvan volgt wat de mededeling in de Staatscourant moet inhouden. Het is daarom aan de minister om in te vullen hoe hij die mededeling doet. Naar het oordeel van de Afdeling sluit de minister daarvoor terecht aan bij de gegevens die op grond van artikel 2, eerste lid, van de Wbvt in elk geval in het Rbtv moeten worden opgenomen. Het doel van de Wbvt, en het daarmee ingestelde Rbtv, is immers het waarborgen van de kwaliteit van tolken en vertalers. Afnemers moeten, ook na afloop van een opdracht, kunnen controleren of een tolk of vertaler ten tijde van die opdracht nog in het Rbtv stond ingeschreven. Als een tolk of vertaler ten tijde van een opdracht is doorgehaald, kan dit gevolgen hebben voor de (rechterlijke) beslissingen die op het werk van de doorgehaalde tolk of vertaler zijn gebaseerd. De rechtbank is ten onrechte tot een andere conclusie gekomen.

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenrecht

Asiel

JnB 2025, 2114

MK ABRS, 21-11-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:5635](#)

minister van Asiel en Migratie.

Vw 2000

ASIEL. Hoewel nooit met zekerheid valt vast te stellen of iemand daadwerkelijk uitvoering zal geven aan suïcidale gedachten, neemt dat niet weg dat het risico op suïcidaliteit wel door een behandelaar kan worden ingeschat.

2.3. Dat de gezondheidstoestand van betrokkene als ernstig kan worden aangemerkt en dat hij hiervoor wordt behandeld, is niet in geschil. De minister betoogt echter terecht dat betrokkene niet met objectieve gegevens heeft onderbouwd dat de overdracht aanzienlijke en onomkeerbare gevolgen heeft voor zijn gezondheidstoestand. Met name heeft hij geen stukken overgelegd waaruit volgt dat het risico op suïcide door een behandelaar als reëel of hoog wordt ingeschat. De rechtbank heeft haar oordeel dat sprake is van een suïciderisico vooral gebaseerd op de eigen verklaringen van betrokkene tijdens de zitting en zijn verklaringen als weergegeven in het patiëntendossier. Het oordeel van de rechtbank dat een behandelaar vanuit medisch oogpunt geen valide uitspraken kan doen over het suïciderisico, zodat een dergelijke verklaring ook niet van betrokkene verlangd kan worden, volgt de Afdeling niet. Het is weliswaar juist dat nooit met zekerheid valt vast te stellen of iemand daadwerkelijk uitvoering zal geven aan suïcidale gedachten. Maar dat neemt niet weg dat het risico op suïcidaliteit wel door een behandelaar kan worden ingeschat. Dit vergt bij uitstek een medische beoordeling die noch de minister noch de rechtbank zelfstandig kan maken (zie de uitspraak van 3 november 2017, [ECLI:NL:RVS:2017:2980](#), onder 7.1).

JnB 2025, 2115

MK ABRS, 24-11-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:5672](#)

minister van Asiel en Migratie.

Richtlijn 2001/55/EG

Awb 2:3

ASIEL. Oekraïense nationaliteit. Asielaanvraag ingediend bij de centrale aanmeldlocatie in Ter Apel in plaats van bij een gemeente. De minister had de aanvraag van appellant moeten aanmerken als een verzoek om tijdelijke bescherming. Doorzendplicht. De rechtbank is eraan voorbijgegaan dat de minister op grond van haar eigen WI 2022/17 de asielaanvraag van appellant nog niet in behandeling had mogen nemen, omdat zij eerst het verzoek om tijdelijke bescherming had moeten beoordelen. De rechtbank heeft daarom ten onrechte overwogen dat de minister er terecht toe is overgegaan te beoordelen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag.

Aanmerken als verzoek om tijdelijke bescherming

4.2. Appellant heeft zich niet gemeld bij de gemeente, maar heeft zoals gezegd een asielaanvraag ingediend bij de centrale aanmeldlocatie in Ter Apel. Daarmee heeft appellant niet de hiervoor beschreven procedure voor het verkrijgen van tijdelijke bescherming gevolgd. Tijdens het screenings- en identificatiegehoor in Ter Apel heeft appellant verklaard dat hij de Oekraïense nationaliteit bezit en heeft hij een asielaanvraag ingediend door het M35-H-formulier te

ondertekenen. Gelet daarop had de minister in de systemen moeten nagaan of zij al had beoordeeld of appellant voor tijdelijke bescherming in aanmerking komt. Omdat de minister dat nog niet had beoordeeld, had de minister de asielaanvraag moeten aanmerken als een verzoek om tijdelijke bescherming. De richtlijn tijdelijke bescherming is tenslotte geactiveerd om de lidstaten geen asielaanvragen te laten behandelen, maar juist in staat te stellen om tijdelijke bescherming toe te kennen. Volgens WI 2022/17 moet de minister bij asielaanvragen van vreemdelingen die mogelijk onder de richtlijn tijdelijke bescherming vallen, eerst beoordelen of ze voor tijdelijke bescherming in aanmerking komen. De rechtbank heeft daarom ten onrechte geoordeeld dat de minister de aanvraag van appellant niet had hoeven opvatten als een verzoek om tijdelijke bescherming.

Doorzendplicht

4.3. De minister had de aanvraag van appellant dus moeten aanmerken als een verzoek om tijdelijke bescherming. De minister heeft er om organisatorische redenen voor gekozen om dergelijke verzoeken niet in Ter Apel te behandelen, maar op andere IND-locaties. Artikel 2:3, eerste lid, van de Awb verplicht een bestuursorgaan om aanvragen waarvoor een ander bestuursorgaan bevoegd is door te sturen naar dat andere bestuursorgaan. Deze doorzendplicht geldt ook voor het doorzenden binnen een bestuursorgaan. Vergelijk voor dat laatste de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep van 22 juli 2015, [ECLI:NL:CRVB:2015:2469](#), onder 4.3. Omdat appellant zich toch in Ter Apel heeft gemeld, had de minister het verzoek om tijdelijke bescherming onmiddellijk moeten doorzenden naar een afdeling van de IND op een andere locatie dan Ter Apel die verzoeken om tijdelijke bescherming beoordeelt. De rechtbank heeft dan ook ten onrechte overwogen dat de minister de aanvraag niet had hoeven doorzenden. Dat een bestuursorgaan om organisatorische redenen kiest voor een bepaalde inrichting van de procedure, is geen reden om de aanvrager die zich vergist bij het kiezen van een procedure, daarvan de dupe te laten worden. De overheid moet zich tenslotte steeds dienstbaar opstellen als iemand zich bij haar meldt met een verzoek. Dat geldt ook ondanks dat het zogeheten dienstbaarheidsbeginsel nog niet is opgenomen in de Awb. In dit geval vloeit die plicht gewoon voort uit artikel 2:3, eerste lid, van die wet.

4.4. Omdat de minister de aanvraag niet heeft doorgezonden naar een andere afdeling van de IND, heeft zij nog niet beoordeeld of appellant voor tijdelijke bescherming in aanmerking komt. De rechtbank is eraan voorbijgegaan dat de minister op grond van haar eigen WI 2022/17 de asielaanvraag van appellant nog niet in behandeling had mogen nemen, omdat zij eerst het verzoek om tijdelijke bescherming had moeten beoordelen. De rechtbank heeft daarom ten onrechte overwogen dat de minister er terecht toe is overgegaan te beoordelen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag.

[Naar inhoudsopgave](#)

Procesrecht

JnB 2025, 2116

MK ABRS, 20-11-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:5574](#)

minister van Asiel en Migratie.

Awb 8:78

PROCESRECHT. De rechtbank mag de uitspraak eerst aan partijen bekendmaken en later, op dezelfde dag, in het openbaar uitspreken.

1.2. In de uitspraak van 17 oktober 2007, [ECLI:NL:RVS:2007:BB6843](#), onder 2.2.1 heeft de Afdeling overwogen dat het in het openbaar uitspreken van de beslissing in ieder geval niet later kan plaatsvinden dan op de dag van de bekendmaking van de uitspraak door verzending van een afschrift van de uitspraak aan partijen. Er is geen rechtsregel die zich ertegen verzet dat een rechtbank de uitspraak eerst aan partijen bekendmaakt en later, op dezelfde dag, in het openbaar uitspreekt. In dit geval staat in de uitspraak dat deze is uitgesproken in het openbaar en bekend is gemaakt op 2 juli 2025. Dat de bekendmaking in de ochtend van 2 juli 2025 buiten de openingstijden van de rechtbank heeft plaatsgevonden, is onvoldoende om hieraan te twijfelen.

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenbewaring

JnB 2025, 2117

MK ABRS, 20-11-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:5646](#)

minister van Asiel en Migratie.

Vw 2000 59

VREEMDELINGENBEWARING. LICHTER MIDDEL. Uit het op ambtseed opgemaakte proces-verbaal van gehoor bedoeld in artikel 5.2 van het Vreemdelingenbesluit 2000 van 23 juli 2025 blijkt dat appellant ten overstaan van de verbalisant heeft verklaard dat hij op de dag van de inbewaringstelling een endoscopie moest ondergaan. De minister betwist het bestaan van die afspraak niet. De minister had die afspraak daarom in haar beoordeling moeten betrekken. Door dat niet te doen, heeft de minister niet kenbaar gemaakt waarom in het geval van appellant niet met toepassing van een lichter middel dan inbewaringstelling kon worden volstaan.

[Naar inhoudsopgave](#)